

412 688
HISTORY READERS

FOR

PRIMARY SCHOOLS

BOOK I

699

சுகாதார விளக்கக் கதை

முதற் புவந்தகம்

MACMILLAN & CO., Limited,
DRAS, BOMBAY, CALCUTTA AND LONDON

1916

3½ Annas.] All Rights Reserved. [விலை, ரூ ௨ அணை]

சுகாதார விளக்கக் கதை

இது

பிரதம பாடசாலை மாணாக்கர்களின்

உபயோகத்துக்காக

சுலபமான வசன நடையில்

எழுதப்பெற்று

இந்தியாவில் அனுபவமுள்ள வைத்திய நிபுணர்களால்

அங்கீகரிக்கப்பெற்றது

மாக்மில்லன் அண்டு கம்பெனி, 6

சென்னை, பம்பாய், கல்கத்தா, லண்டன்

1916

Price, 3½ As.] *All Rights Reserved.* [விலை, ரூ. 9 அணு.

PRINTED AT THE
S. P C K PRESS, VEPERY, MADRAS

1916

சூசிபத்திரம்

~~சூசிபத்திரம்~~

பாடம்	பக்கம்
1. மஹாராஜாவின் ஹேலோசனை ஸபை	1
2. அரசுகுமாரனது யாத்திரை	6
3. விஷபேதியின் காரணம்	10
4. செளகரியமான வீடுகள்	17
5. கொசுக்களும் வியாதிகளும்	23
6. ஜ்வரத்தைப்போக்கும் வகை	29
7. அம்மை குத்தல்	34

இரண்டாம் பாகம்.

1. அரசுகுமாரன் ஆரோக்கியநகரத்தையடைதல்	37
2. ஆரோக்கிய நகரம்	42
3. வைத்தியசாலைகள்	45
4. வைத்தியரின் பிரயாணம்	55
5. ஜ்வரமும் கொசுக்களும்	61
6. கொசுக்கள்	65
7. குவைமருந்து கண்டுபிடித்த விதம்	70
8. குவைமருந்து ஜ்வரத்தைப் போக்கும் விதம்	75

சுகாதார விளக்கக் கதை

மு த ற் பாக ம்

1. பாடம்

மஹாராஜாவின் ஆலோசனைஸபை

பல வருஷங்களுக்குமுன் இந்தியாவில் ஓர் அரசன் நேர்த்தியான தேசம் ஒன்றை ஆண்டுவந்தான். அவன் நல்ல நீதிமான். தன் குடிகளிடத்தில் அன்புகாட்டி வந்ததோடு அவர்கள் செளக்கியமாகவும் கவலையின்றியும் இருப்பதற்கு வேண்டிய வழிகளை எப்பொழுதும் கவனித்துவந்தான். ஆதலால் அவர்கள் அவனிடம் மிகுந்த அன்புபாராட்டி வந்தார்கள்.

அவனது நாடு நிலவளமும் நீர்வளமும் சிரம்பி மிகவும் செழிப்பாக இருந்தது. தானியங்கள் ஏராளமாக விளைந்தன. ஆடுமாடுகள் எல்லாம் வேண்டிய அளவு புல்லை மேய்ந்துகொண்டு யாதொரு குறைவுமின்றி வளர்ந்துவந்தன.

ஆயினும் எப்படியோ அந்நாட்டில் வியாதிகள் அதிகரித்துவந்தன. அதனால் அரசன் திருப்தியின்றி அடிக் கடி மனவருத்தம் அடைந்துவந்தான். ஜ்வரத்தினாலும் பேதியினாலும் அநேகர் இறந்தார்கள். சில வருஷங்களுக்கு ஒருமுறை பலர் வாந்திபேதிக்கு இரையாகி வந்தனர். இதைப்பற்றி நன்றாக ஆலோசனை செய்வதற்காக ஒருநாள் அவ்வரசன் ஒரு மஹாஸபை கூட்டினான்.

அரசன் சிம்மாசனத்தில் வீற்றிருக்க அவனைச் சுற்றி மந்திரி முதலியவர்கள் தங்கள் தங்கள் தகுதிக்கு ஏற்ற ஆலனங்களில் அமர்ந்திருந்தார்கள். அப்பொழுது அரசன் மந்திரியை நோக்கி “நம்முடைய குடிகள் அறிவீனர்களாக இருக்கிறார்கள். வியாதிகளினின்றும் தங்களைக் காப்பாற்றிக்கொள்ள அவர்களுக்கு வழிதெரியவில்லையே. வியாதிக்குக் காரணம் தலைவிதியென்றும், அதனால் மாய்வது கடவுளுடைய கட்டளையென்றும் சொல்லுகிறார்கள். நான் கடவுளுடைய மெய்யடியான். அவர் இடும் கட்டளையைச் செய்ய நான் சித்தனாயிருக்கிறேன். ஆனால் என் குடிகள் வியாதியினால் இறக்கவேண்டுமென்பது அவர் விருப்பமாக இருக்குமென்று நான் நினைக்கவில்லை. ஒருவரும் பசியினால் வருந்தி இறக்கும்படி அவர் விடவில்லையே. பசிக்கும்பொழுது அவர்கள் சாப்பிடுகிறார்கள். கஷ்டப்பட்டு நன்றாக உழைத்து அவர்கள் வயிறு வளர்க்கிறார்கள். சொந்த உழைப்பினாலேயே ஒருவன் ஜீவிக்கவேண்டுமென்பது கடவுள் கட்டளை. அப்படியே வியாதியினால் மடியாம விருப்பதற்கு வேண்டிய உபாயத்தை ஜனங்களே தேடிக்க

‘கொள்ளவேண்டுமென்பதும் அவர் கட்டளையாயிருக்குமல்லவா?’ என்று சொன்னான்.

இவ்வாறு சொல்லிவிட்டு அவன் கொலுமண்டபத்திலிருக்கும் உத்தியோகஸ்தர்களை நோக்கி “ஜனங்களை வியாதிகளினின்றும் காப்பாற்ற என்னசெய்யலாம்? உங்களுடைய அபிப்பிராயம் என்ன?” என்று கேட்டான்.

ஒருவருக்கும் இன்னது சொல்வதென்று தெரியாமையால் சிறிதுநேரம்வரையில் எல்லாரும் மௌனமாயிருந்தார்கள். கடைசியில் விசேஷமான செல்வமுள்ள ஒரு வணிகன் எழுந்து மஹாராஜா கட்டளையிட்டால் தனக்குத் தெரிந்தமட்டில் இரண்டொரு வார்த்தை சொல்வதாக உரைத்தான். அரசன் உடனே உத்தரவுகொடுக்க வர்த்தகன் பின்வருமாறு கூறலுற்றான்:—

“மஹாராஜாவே! இவ்விஷயத்தைப்பற்றி ஸமூகத்திய அபிப்பிராயம் சரியானதே. நான் வியாபாரநிமித்தம் தூரதேசங்கள் பலவற்றிற்குப் போயிருக்கிறேன். அநேக தேசங்களில் விஷபேதி, ஜ்வரம், சீதபேதி, மஹாமாரி, வசூரி முதலிய தொத்துவியாதிகள் அணுகாமலிருக்கும் வண்ணம் சட்டடங்களும் விதிகளும் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

“அவைகளை முறையாக அனுசரித்து வருவதனால் மேற்கூறிய நோய்கள் ஜனங்களைப் பீடிக்கவில்லையென்று சொல்லலாம்.”

அரசன் “அவ்விதிகள் எவற்றைப்பற்றி உள்ளன?” என்று கேட்க வணிகன், “சரிசுத்தி, உடைகளின் தூய்மை, ஆகாரம், ஜலம் சமைபல் பாத்திரங்கள் இவற்றின் பரிசுத்தம், தேகப்பயிற்சி ஆகிய இவைகளைப்பற்றி உள்ளன” என்றான்.

அப்பொழுது மந்திரி “இவ்விதிகள் மதாசார விதிகளைப்போல் ஜனங்கள் தாமாகவே ஏற்படுத்திக்கொண்டு அனுசரிக்க வேண்டியவை. ஆனால் அவசியம் அனுஷ்

டித்துத் தீரவேண்டிய வேறு சட்டங்களைப்போல ஆரோக்கியத்தைப்பற்றியும் அத்தேசங்களில் சட்டங்களை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்களா?" என்று கேட்டான்.

வணிகன்:—“ஆம் ஆம், அப்படிப்பட்ட சட்டங்கள் பல உண்டு.

“புதிதாய்க் கட்டும் வீடுகள் ஈரமில்லாமலும் வெளிச் சமூகம் காற்றோட்டமும் உள்ளனவாகவும் விசாலமாகவும் சுத்தம் செய்வதற்கு வேண்டிய அனுகூல முள்ளனவாகவும் இருக்கவேண்டும் என்பது ஒரு விதி. தினந்தோறும் வீடுகளிலும் கிராமங்களிலும் விழும் குப்பைகளை வாரி எடுத்து, அப்புறப்படுத்தித் தெருக்களையும் கடைவீதிகளையும் சாலகங்களையும் சுத்திசெய்து தூசிகிளம்பாவண்ணம் வீதிகளில் எல்லாம் ஜலம் தெளிக்கவேண்டும் என்பது மற்றொரு விதி.

“கிணறுகளைப்பற்றியும் சட்டங்களுண்டு. அவற்றிலுள்ள ஜலம் சுத்தமாகவும் குடிப்பதற்கு யோக்கியமாகவும் இருப்பதற்காக வருஷந்தோறும் துரு எடுத்துப் பழுதுபார்க்கவேண்டும் என்பது வேறொரு விதி.

“அசுத்தமான பதார்த்தம் ஜலத்தைக் கெடுத்துவிடுமாதலால் கிணறுகளிலும் குளங்களிலும் எவ்விதமான அசுத்தமும் செய்யக்கூடாதென்பது இன்னொரு விதி.

“இவ்விஷயங்களுக்காக அத்தேசங்களில் ஏற்பட்டுள்ள சட்டங்கள் ஜனங்களுக்கு அதிக நன்மையைச் செய்கின்றன. அவர்கள் விருப்பத்தோடு அவற்றிற்கு உள்ளடங்கி நடக்கிறார்கள். இல்லாவிட்டால் அவர்களிருக்கும் கிராமமோ நகரமோ வியாதியினால் பீடிக்கப்படாமலிராது” என்று கூறினான்.

உடனே மந்திரி “இவ்வளவு அழகான சட்டங்கள் ஏற்பட்டுள்ள தேசங்களில் ஜனங்கள் அரோக திடசாலிகளாக இருக்கிறார்களா? மற்றத் தேசத்தார்களைக்காட்டிலும் அதிகநாள் ஜீவித்திருக்கிறார்களா? நீ பார்த்தவற்றை மஹாராஜாவிடம் தெரிவி” என்று சொன்னான்.

வணிகன்:—“மஹாராஜாவே! நான் பார்த்தவரையில் எந்தத் தேசங்களில் ஜனங்கள் அந்த விதிகளுக்கு உள்ளடங்கி நடக்கிறார்களோ அவ்விடங்களிலெல்லாம் குழந்தைகள் பலமுள்ளவைகளாயும் செளக்கியமாகவும் இருக்கின்றன. சிறுவர்கள் அழகாகவும் திடமாகவும் இருக்கிறார்கள். அநேகர் நல்ல கிழத்தனம் வருமளவும் ஜீவித்திருக்கிறார்கள்.”

அரசன்:—“நீ பார்த்தவரையில் இவ்விதிகள் அனுசரிக்கப்பட்டுவருந் தேசங்களுள் சிறந்தது எது?”

வணிகன்:—“ஓ ராஜாவே! நான் பலதடவை போயிருக்கிற தேசமொன்றுண்டு. அதிபுத்திசாலியான ஓர் அரசர் அதனை ஆண்டுவருகிறார். அவர் தீர்க்காலோசனை செய்து கல்வியும் அறிவும் நிறைந்த அநேக வைத்தியர்களுடைய உதவியால் பல சட்டங்களை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார். அத்தேசத்திற்கு, செளக்கிய தேசமென்றும் அதன் ராஜதானிக்கு ஆரோக்கிய நகரமென்றும் பெயர்.

“வியாதிகளுக்கு மூலகாரணம் இன்னதென்று அந்த வைத்தியர்களுக்கு நன்றாய்த் தெரியும். அவைகள் வியாதிக்கும் விதத்தையும் அவர்கள் அறிவார்கள். அவற்றால் ஜனங்கள் கஷ்டப்படாமலிருப்பதற்கு வேண்டிய உபாயங்களைக் கண்டுபிடிப்பதில் நிபுணர்கள். ஆகையால், சில தூதர்களை அந்த அரசரிடம் அனுப்பி அங்கேயுள்ள வைத்தியர்களுள் சிறந்த ஒருவரை இவ்விடத்திற்கு அனுப்பும்படி கேட்டுக்கொண்டு வரச்செய்தல் நலம். அவர் இங்குவந்து, வியாதி பரவி ஜனங்களைப் பீடிக்காமலிருப்பதற்கு வேண்டிய சட்டங்களை ஏற்படுத்தி அவற்றை ஜனங்களுக்குப் போதித்து நன்மையை உண்டாக்குவாரென்பது அடிமையின் அபிப்பிராயம்” என்று கூறினான்.

அதைக்கேட்டு அரசன் மிகுந்த சந்தோஷமடைந்து இளவரசனாகிய தனது மூத்தகுமாரனை, செளக்கியதேசம்

போவதற்குச் சித்தமாகும்படி கட்டளையிட்டான்.. அந்தத் தேசமானது அதிக தூரத்திலிருந்தமையால் இளவரசனோடு ஒரு மந்திரியையும் பல வேலைக்காரர்களையும் போகச்செய்தான். அன்றியும் அந்த அரசருக்கு ஒரு யானையையும் பல பொன் ஆபரணங்களையும் காணிக்கையாகக் கொடுத்தனுப்பினான். வியாபாரி சொல்லியபடி தக்க வைத்தியனொருவனை அனுப்பவேண்டுமென்று ஒரு கடிதமும் எழுதிக்கொடுத்தான்.

2. பாடம்

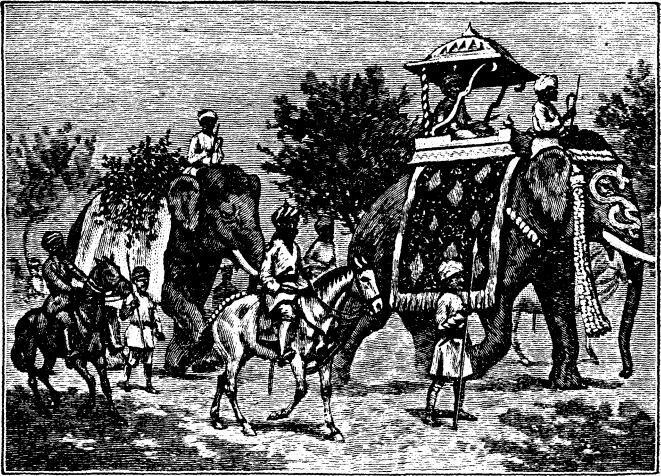
அரசகுமாரனது யாத்திரை

முன் சொன்னபடி. இளவரசனும் அவன் பரிவாரங்களும் பிரயாணமாகப் பல வாரங்கள் சென்றபின் செளக்கியதேசத்தை அடைந்தார்கள். அங்குள்ள ஜனங்களையும் ஐசுவரியங்களையும் கண்டு அவர்களெல்லாரும் ஆச்சரியம் உற்றார்கள்.

அந்நாட்டிலுள்ள ஜனங்கள் அழகும் பலமும் அமைந்தவர்கள். விசேஷமாக இளமையில் இறப்பவர்கள் அவர்களுள் இல்லை. அநேகர் விருத்தாப்பியம்வரையில் ஜீவித்திருந்தார்கள். எழுபது என்பது வயதுவரையிலும் தேகதிடம் குறையவில்லை. அம்மைவடுவுள்ள ஜனங்களே அங்கு இல்லை. குருடர்களும் விசேஷமாகக் காணப்படவில்லை. இவற்றையெல்லாம் கண்ட இளவரசன் ஆச்சரியமடைந்தான். அந்த நாடும் அவனுடைய நாடும் பார்வைக்கு ஒரேமாதிரியாக இருந்தன. இளவேனில் முதுவேனில் முதலிய பர்வகாலங்களும் இரண்டிடங்களிலும் ஒத்திருந்தன.

இளவரசன் தன் பரிவாரங்களுடன் பிரயாணம் செய்யும்பொழுது இராத்திரிவேளையில் ஏதேனும் ஒரு நகரத்

திலேனும் கிராமத்திலேனும் தங்குவான். அங்குள்ள ஜனங்கள் அவர்களை உபசரிப்பார்கள். இளவரசன் அந்நாட்டைச்சேர்ந்த அநேக விஷயங்களை விசாரிப்பதுண்டு. அவ்வாறு ஒருநாள் ஒரு கிராமத்தில் தங்கிய போது “இந்நாட்டிலுள்ளவர்கள் அழகாகவும் பலமுள்ளவர்களாகவும் இருப்பதற்குக் காரணம் என்ன?” என்று இளவரசன் கிராமவாசிகளைக் கேட்க, அவர்கள் “குழந்தைப்பருவம் முதல் தேகசௌக்கியத்திற்காக ஏற்பட்ட விதிகளின்படி நடந்துவருகிறபடியால் இந்த ஜனங்கள் அழகாகவும் திடசாலிகளாகவும் இருக்கிறார்கள்” என்று சொன்னார்கள்.

இளவரசன்:—“அவ்விதிகள் யாவை? அவற்றை ஸுலபமாக அனுஷ்டிக்கலாமா?”

ஜனங்கள்:—“அவ்விதிகள் பலவிதமாக இருக்கின்றன. அவற்றின்படி நடப்பதில் சிறிதும் வருத்தமிராது.”

இளவரசன்:—“அவற்றுள் சிலவற்றைச் சொல்லுங்கள்.”

ஜனங்கள்:—“முதலாவது சுத்தஜலத்தில் தினந்தோறும் ஸ்நானம் செய்யவேண்டுமென்பது. ஸ்நானம் செய்வதால் தேகம் பலப்படும்; ஊக்கமுண்டாகும்; அன்றியும், இரத்தத்திலுள்ள அசுத்தங்கள் சதையின்வழியே வெளிப்பட மேல்சதையும் சுத்தப்படும்.

“உடைகளை அடிக்கடி தோய்த்து உடுத்தவேண்டுமென்பது இரண்டாவது விதி. இரத்தத்திலுள்ள அசுத்தங்கள் சதையின் வழியாக வந்து வஸ்திரங்களில் படியுமாதலால் அவற்றை அடிக்கடி சுத்தம் செய்யாவிட்டால் நாற்றமெடுப்பதோடு வியாதியும் உண்டாகும்.

“சுத்தமான இடத்தில் சுத்தமான பாத்திரங்களில் சமைத்த சுத்தமான ஆகாரத்தையே சாப்பிடவேண்டுமென்பது மற்ொரு விதி. அநேகவிதமான அசுத்தங்கள் ஆகாரத்தோடு உள்ளேசென்று இரத்தத்தில் கலந்து வியாதிகளை உண்டாக்குவதால் இவ்விதி ஏற்படுத்தப்பட்டது.

“சுத்தமான கிணற்றிலிருந்தேனும் ஊற்றிலிருந்தேனும் சுத்தமான பாத்திரத்தில் எடுத்துவைக்கப்பட்ட தீர்த்தத்தையே சாப்பிடவேண்டுமென்பது வேறொரு விதி. அநேகவிதமான அசுத்தங்கள் ஜலத்தோடு உள்ளே சென்று இரத்தத்திற் கலந்து வியாதிகளை உண்டாக்குகின்றன. ஜலம் அசுத்தமாயிருந்தால் இரத்தமும் அசுத்தமாகிவிடுகிறது. இரத்தம் கெட்டுப்போய்விட்டால் தேகம் சௌக்கியமாயிராதல்லவா?

“இன்னொரு விதியாவது, நாம் மூச்சுவிடும் காற்று புதிதாயும் சுத்தமாயும் இருக்கவேண்டுமென்பது. வியாதிக்கு மூலகாரணமாயிருக்கிற பலவித அசுத்தங்கள் முதலில் காற்றின்வழியே சுவாசப்பைக்குள் சென்று இரத்தத்திற் கலந்து வியாதியை உண்டாக்குமென்பதே இவ்விதி ஏற்பட்டதன் காரணம்.

“தினந்தோறும் ஒருமணிக்குக் குறையாமல் தேகாப் பியாசம் செய்துவரவேண்டுமென்பது வேறொரு விதி. கொஞ்சதூரம் நடந்துபோய் வருவது, ஓடுவது, குதி ரைஸவாரி செய்வது, விளையாடுவது, தண்டா எடுப் பது, பந்தாடுவது முதலியவற்றுள் ஏதேனும் ஒன்றைத் தவறாமல் அனுஷ்டித்துவருதல் போதுமானது. ஒவ்வொருநாளும் அவயவங்களுக்கு வேலை கொடுப்பதனால் தேகம் கெட்டிப்படுகிறது. சதை விழுகிறதில்லை. தே கப்பயிற்சி செய்யும்பொழுது மார்பு படபடவென்று அடிக்கும். வியர்வை உண்டாகும். தேகம் முழுவதி லும் நல்ல இரத்தம் சீக்கிரம் பரவ அசுத்தங்களெல்லாம் வெளிப்படுகின்றன.

“மற்றொரு விதியாவது ஆகாரம், பானம், தூக்கம், இவற்றில் மிதமாயிருத்தல். அதாவது எவ்வளவு அவ

சியம் வேண்டுமோ அவ்வளவோடிருத்தல். இவற்றுள் ஏதாவது அதிகரித்தால் சௌக்கியம் கெட்டுச் சரீரம் பருத்துப்போம்.

“அவசியமான விதிகளுள் இப்பொழுது சில சொல்லப்பட்டன. அனுஷ்டிப்பதற்குக் கஷ்டமாயுள்ளது ஒன்றுமேயில்லை. ஒவ்வொருவரும் இந்த விதிகளின் படி நடக்கவேண்டும். அப்படிச் செய்வதினால் பெரும் பாலும் எல்லாவிதமான வியாதிகளினின்றும் தப்பிக் கொள்ளலாம். எவனாவது இந்த விதிகளை அலட்சியம் செய்வானாயின் அவன் பலசாலியாக இரான். வியாதிகளால் பீடிக்கப்படுவான்.

“இவ்விதிகளை முறையாக அனுஷ்டிப்பவனுக்கு இரண்டு பிரயோஜனங்கள் உண்டு. அவையாவன:—சௌக்கியமும் பலமும். ஏனெனில் ஒருவன் தேகசௌக்கியத்தையும் பலத்தையும் இழந்துவிட்டால் அவற்றைத் திரும்பியடையச் செய்வதற்கு அரசர்களாலும் முடியாது. ஆகையால் இவ்விண்ணடையும் ஒப்புயர்வற்ற பேராகச் சொல்லலாம்” என்று சொன்னார்கள்.

இவற்றையெல்லாம் கேட்ட இளவரசன், ஆச்சரியமடைந்து “இந்த விதிகளெல்லாம் சாதாரணமாகவும் அனுஷ்டிப்பதற்குச் சலபமாகவுமுள்ளன. புத்திசாலியாயுள்ள எவனும் இவ்விதிகளை அனுஷ்டிக்கத் தவற மாட்டான்” என்றான்.

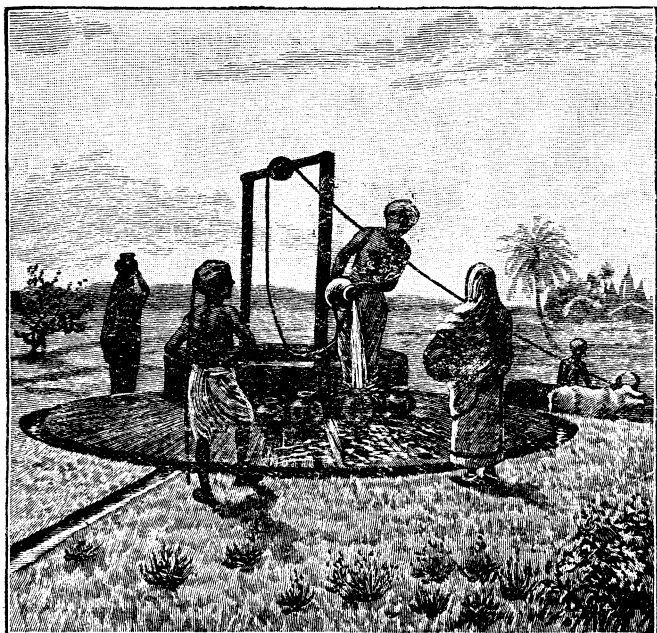

3. பாடம்

விஷபேதியின் காரணம்

இளவரசன் சௌக்கியதேசத்திற்கு வந்தசமயம் கோடைக்காலம். அவனும் அவன் பரிஜனங்களும் ஒவ்வொரு கிராமத்திற்கும் சமீபத்தில் வரும்போது அங்குள்ளவர்கள் சுத்தமான பாத்திரங்களில் தாகசாந்திக்

காகத் தீர்த்தம் எடுத்துக்கொண்டு இளவரசனை வந்து காண்பார்கள். அந்தத் தீர்த்தம் நன்றாயும் சுத்தமாயுமிருக்கும். ஒருநாள் இளவரசன் “ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் இவ்வளவு நல்ல தீர்த்தம் கிடைப்பதற்குக் காரணம் என்ன?” என்று கேட்க, ஜனங்கள் இளவரசனை ஒரு கிணற்றண்டை அழைத்துக்கொண்டு போனார்கள். அக்கிணற்று நல்ல கற்களால் கட்டப்பட்டிருந்தது. இரண்டடி உயரமுள்ள தலையீடும் ஒவ்வொரு பக்கத்திலும் நான்கடி விஸ்தீரணமுள்ள மேடையும் நல்ல செங்கற்களால் கட்டப்பட்டிருந்தன. அவற்றில் பூசிய சுண்ணாம்பு கெட்டியாகவும் வழுவழப்பாகவும் இருந்தமையால் சுவைக்கல்லால் அமைந்ததுபோல் தோற்றியது. மேடை

யானது கிணற்றிற்கு எதிர்ப்பக்கத்தில் தாழ்வாக இருந்தது. அதன் ஓரத்தில் உபயோகமற்ற ஜலத்தை வெளியே கொண்டுபோவதற்கு ஒரு சாலகம் இருந்தது. இவ்வாறு அந்தக் கிணறுனது யாதோர் அசுத்தமும் விழாத படி அமைக்கப்பட்டிருந்தது. கிணற்றிலிருந்து ஜலம் இழுப்பதற்கு ஒரு மனிதன் நியமிக்கப்பட்டிருந்தான். ஜலம் வேண்டியவர்கள் தங்கள் பாத்திரங்களை மேடையில் வைக்க அம்மனிதன் கிணற்றிலிருந்து ஜலத்தை மொண்டு மொண்டு அவர்கள் பாத்திரங்களில் நிரப்பினான். ஜலம் சுத்தமாகவும் நன்றாகவும் இருந்தது.

இளவரசன்:—அந்தக் கிணற்றின் அழகையும் ஜலத்தின் மேன்மையையும் கண்டு “இந்நாட்டில் இதைப் போன்ற கிணறுகள் பல உள்ளனவோ?” என்று கேட்டான்.

ஜனங்கள்:—“பெரிய கிராமங்களில் இம்மாதிரியான கிணறுகள் பலவும், சிறு கிராமங்களில் குறைந்தது ஒன்றும் உண்டு. ஒவ்வொருவரும் சுத்தமான ஜலம் சாப்பிடுவதற்காக ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் இம்மாதிரி ஒரு கிணறுவது இருக்கவேண்டுமென்பது இத்தேசத்து மஹாராஜாவின் கட்டளை. ஜலம் இழுப்பதற்காக ஒவ்வொரு கிணற்றுக்கும் ஒவ்வொரு வேலைக்காரனை நியமித்திருக்கிறார்கள். அவன் எல்லாரும் தீர்த்தம் வாங்கி, சாப்பிடக்கூடிய உயர்ந்த குலத்தவன். அவனாவது அல்லது அவன் குடும்பத்தைச்சேர்ந்த வேறு யாராவது அக்கிணற்றில் ஜலம் இழுக்கலாமேயன்றி வேறொருவரும் இழுக்கக்கூடாது. ஒரு கிணற்றில் ஜலம் இழுக்கும் பாத்திரத்தை வேறு ஒரு கிணற்றிற்கும் உபயோகப்படுத்தக்கூடாது. அந்தப் பாத்திரத்தைப் பழுது பார்க்கும்போதல்லாமல் மற்ற வேலைகளில் கிணற்றை விட்டு அதை வெளியே எடுத்துக்கொண்டு போகவும் கூடாது. பழுதுபார்த்துவந்த பாத்திரத்தைக் கிணற்றில் போடுவதற்குமுன் அதை நெருப்பிற் காய்ச்சி நன்றாய்ச் சுத்திசெய்யவேண்டும்” என்று சொன்னார்கள்.

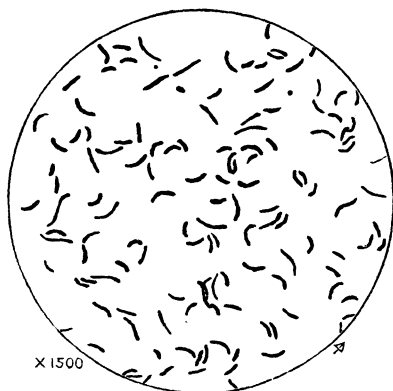
இளவரசன்:—“இந்த விதிகளெல்லாம் மிகவும் நன்றாக இருக்கின்றன” என்று சொல்லி “தண்ணீர் இழுப்ப வனுக்கு யார் சம்பளம் கொடுக்கிறார்?” என்று கேட்க, அவர்கள் “ஒவ்வொரு வீட்டுக்காரனும் அவன் அவன் உபயோகிக்கும் தண்ணீருக்கு ஒரு குடத்துக்கு இவ்வளவு என்ற விகிதப்படி மாதந்தோறும் பணம் கொடுக்கிறான். அந்த விகிதம் கிணற்றின் ஆழத்துக்குத் தக்கபடி இருக்கும்” என்றார்கள்.

“அப்படிப்பட்ட சட்டங்கள் எல்லாக் கிணறுகளுக்கும் ஏற்பட்டுள்ளனவா?” என்று இளவரசன் கேட்க, ஜனங்கள் “குடிப்பதற்கும் சமைப்பதற்கும் உபயோகப்படும் கிணறுகளுக்கும்டும் இவ்விதிகள் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. வஸ்திரங்கள் தோய்ப்பதற்கும் கட்டிடவேலை முதலியவற்றிற்கும் உபயோகிக்க வேறு கிணறுகள் உண்டு. அவற்றில் யாரும் ஜலம் இழுக்கலாம்” என்று உரைத்தார்கள்.

இளவரசன்:—“இப்படிப்பட்ட சட்டங்களை மஹாராஜா புத்திசாலித்தனமாய் ஏற்படுத்தி உண்மையில் மிகுந்த நன்மை செய்திருக்கிறார். ஆனால் இச்சட்டங்கள் ஏற்படுவதற்குமுன் இந்நாட்டின் நிலைமை எப்படியிருந்ததோ?”

ஜனங்கள்:—“இவைகள் ஏற்படுவதற்குமுன் இந்நாட்டிலுள்ள ஜனங்கள் பயங்கரமான விஷபேதியினால் அடிக்கடி வருத்தப்படுவார்கள். சில வருஷங்களில் மிக்க கடுமையுடன் வந்து ஆயிரக்கணக்கான ஜனங்களை அதிவினைவில் அது மாய்த்துவிடும். இக்காலத்தில் அப்படிப்பட்ட பயங்கரமான வியாதி வருகிறதேயில்லை.”

இளவரசனுடன் வந்த மந்திரி:—“குடிக்கும் தீர்த்தத்திற்கும் விஷபேதிக்கும் என்ன சம்பந்தம்?”

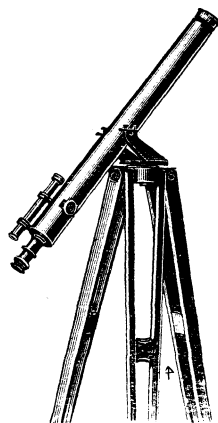
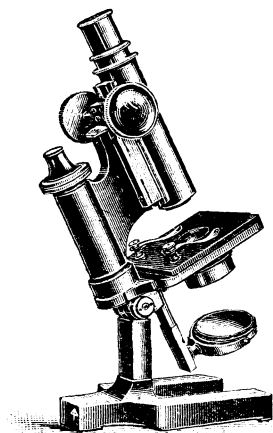
கிராமத்தலைவன்:—“விஷபேதியானது ஜலத்தில் உள்ள அளவற்ற சிறு கிருமிகளால் உண்டாகின்றது. அவைகள் அதிநுட்பமானபடியால் கண்ணுக்குப் புலப்படுவதில்லை. கடற்கரையிலுள்ள மணலை எண்ணினாலும் எண்ணலாம்; அவற்றை எண்ணமுடியாது. அவைகள் ஒருவனுடைய குடலிற்சேர்ந்து பேதியை உண்டாக்குகின்றன. குடலிலிருந்து இரத்தத்திற் கலந்து அவன் பலத்தையெல்லாம் சாப்பிட்டுவிடுகின்றன. உடனே கொஞ்சநேரத்திற்குள் அவன் இறந்துபோகிறான். கூட்டங்கூட்டமாய் வந்து கொஞ்சநேரத்திற்குள் வயல்களில் உள்ள தானியங்களை அழிக்கும் வெட்டுக்கிளிகளை இவற்றிற்கு உபமானமாகச் சொல்லலாம்.”

மந்திரி:—“ஒரு கிராமத்தில் ஒருவனுக்கு விஷபேதி கண்டால் மற்றவர்களுக்கும் அது வருமென்கிற பயம் உண்டோ?”

கிராமத்தலைவன்:—“அந்தப் பயம் மிக்க அதிகம். ஒருவனுக்கு விஷபேதி கண்டால் வாந்திபண்ணுகிறான். கஞ்சிபோல் தண்ணீர் தண்ணீராய் அவனுக்குப் பேதியாகிறது. அவன் தேகத்திலுள்ள விஷக்கிருமிகள் தண்

ணர்வழியாய் வெளியே வருகின்றன. வாந்தி அல்லது பேதியிலிருந்து ஒரு துளி சமீபத்திலுள்ள கிணற்றில் சேர்ந்துவிட்டால் ஆயிரக்கணக்கான கிருமிகள் உண்டாகிக் கிணற்று ஜலத்தை அசுத்தமாக்கிவிடும். அக்கிணற்று ஜலத்தைக் குடிப்பவனுக்கு உடனே விஷபேதி உண்டாகும்.”

இளவரசன்:—“இது மிகவும் ஆச்சரியமாயிருக்கின்றதே! விஷபேதிக் கிருமிகள் கண்ணுக்குத் தெரியாதபடி அதிநுட்பமாயிருக்கின்றனவென்று சொன்னாய். அப்படியிருக்க அவற்றின் சமாசாரமெல்லாம் உனக்கு எப்படி தெரிந்தது?”

கிராமத்தலைவன்:—“எங்கள் மஹாராஜா இருக்கும் நகரத்தில் புத்திசாலிகளான வைத்தியர்கள் பலர் இருக்கிறார்கள். அவர்களிடத்தில் ஆச்சரியமான ‘கிற்றுருவிளக்கி (Microscope மைக்ராஸ்கோப்)’ என்னும் கருவிகள் இருக்கின்றன. அவற்றின் உதவியால் விஷபேதிக்கிருமிகளைப் பார்ப்பார்கள். அன்றியும், எல்லா வியாதிகளின் காரணத்தையும் ஆராய்ந்து அறிகிறார்கள்.

அப்படிப்பட்ட புத்திசாலிகளான கைதேர்ந்த வைத்தியர்களால் நாங்கள் விஷபேதியைப்பற்றி இவ்வளவுதூரம் தெரிந்துகொண்டோம். அவர்களே எங்கள் மஹாராஜாவுக்குக் கிணற்றைப்பற்றிய சட்டங்களை ஏற்படுத்தும் படி போதித்தார்கள்.”

மந்திரி:—“சிற்றுருவிளக்கி என்றால் என்ன? அது சேயுருவிளக்கி (Telescope டெலெஸ்கோப்) என்னும் கருவியைப்போல் இருக்குமா? அந்தக் கண்ணாடி ஒன்று எங்கள் அரசரிடத்தில் இருக்கிறது. அதைப் பார்த்திருக்கிறேன். சந்திரனைப்போல் தூரத்திலுள்ள வஸ்துக்களை மிகவும் சமீபத்தில் உள்ளனபோல் அது காண்பிக்கும். தூரத்திலுள்ள வஸ்துக்களை இந்தக் கருவியினால் மேல்நோக்கிப் பார்க்கவேண்டும். ஆனால் சிற்றுருவிளக்கியை நான் பார்த்ததில்லை.”

கிராமத்தலைவன்:—“நான் இந்நாட்டின், ராஜதானிக்குப் போயிருந்தபொழுது மஹாராஜாவின் வைத்தியர்களுள் ஒருவர் எனக்குச் சிற்றுருவிளக்கி ஒன்றைக் காண்பித்தார். அது கண்ணுக்குப் புலப்படாத அதிநுட்பமான வஸ்துக்களை மிகவும் பெரியனவாகக் காண்பிக்கின்றது. ஒரு மயிரை இக்கருவிவழியாகப் பார்த்தால் ஒரு பெரிய கயிறுபோல் தோற்றும். வியாதிகளை உண்டாக்குகிற அதிநுட்பமான சிறு கிருமிகளை இக்கருவி வழியாகப் பார்க்கும்பொழுது அவைகள் பெரிய தானியங்களைப்போல இருக்கும். ஸமீபத்திலுள்ள சிறு வஸ்துக்களை இக்கருவியின் உதவியால் கீழ்நோக்கிப் பார்க்கவேண்டும்.”

இளவரசனும் மந்திரியும் தங்கள் பரிஜனங்கள் இருக்குமிடத்தை நோக்கித் திரும்பிச் சொல்லும்பொழுது இளவரசன் மந்திரியை நோக்கி “உண்மையில் இது மிகவும் ஆச்சரியமான தேசமாயிருக்கிறது. ஜனங்களுடைய செளக்கியத்துக்காக நல்ல சட்டங்களும் விதிகளும் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. சாதாரண ஜனங்களுக்

குக்கூட அவ்விதிகள் ஏற்பட்ட காரணமும் வியாதிகளின் மூலமும், அவற்றை நீக்குவதற்குரிய வழியும் தெரிந்திருக்கின்றனவே.” என்றான்.

மந்திரி:—“ஆமாம், இத்தேசத்தில் அநேக நல்ல பாடசாலைகளை ஏற்படுத்தி அவற்றில் சிறுவர்களுக்கு இவ்விஷயங்களையெல்லாம் இளமையிலேயே போதித்திருக்கவேண்டும்” என்று சொன்னான்.

4. பாடம்

சௌகரியமான வீடுகள்

ஒருநாள் இளவரசன் தன் பரிஜனங்களோடு ராஜதானியை நோக்கிச் செல்லுகையில் ஒரு பெரிய கிராமத்திற்குச் சமீபத்தில் வந்தான். அப்போது அந்த ஊரி

லுள்ள கல்வியிற் சிறந்த நியாயாதிபதி ஒருவன் இளவரசனுக்கு நல்வரவுகூறித் தன் வீட்டில் சிலநாளிருக்கும் படி வேண்டிக்கொண்டான். அவ்வாறு அவன் அங்கே தங்கியபொழுது இளவரசனுடைய தேசத்தைப்பற்றியும், அங்குள்ள ஜனங்களைப்பற்றியும் அந்த நியாயாதிபதி பல கேள்விகள் கேட்க,

இளவரசன்:—“எங்கள் தேசம் சற்றேறக்குறைய உங்கள் தேசத்தைப்போலவேயிருக்கும். நீர்வளம், நிலவளம், சீதோஷ்ணம் ஆகிய எல்லாம் இரண்டு தேசங்களிலும் ஒரேமாதிரியாக இருக்கின்றன. ஆனால், அங்குள்ள ஜனங்கள் இங்குள்ளவர்களைப்போல் பலசாலிகளாகவும் ஊக்கமுள்ளவர்களாகவுமில்லை. அன்றியும் அவர்கள் விஷபேதி, ஜ்வரம் முதலிய வியாதிகளால் மிகவும் வருந்துகிறார்கள்” என்று சொன்னான்.

நியாயாதிபதி:—“உங்கள் தேசம் இதைப்போலவே இருக்குமாயின் அங்குள்ள ஜனங்களும் செளக்கியமாக இருக்கவேண்டுமே. அப்படியில்லாமல் வியாதியால் வருந்துவதால் இத்தேசத்தவர்களைப்போல அவர்கள் தேகசௌக்கியத்திற்குரிய விதிகளை அனுசரிப்பதில்லையென்று தோற்றுகிறது.”

இளவரசன்:—“உண்மைதான். ஆனால் இத்தேசத்தைப்போல எங்கள் தேசத்தில் தேகசௌக்கியத்திற்குரிய விதிகளை அனுசரிப்பது சுலபமன்று. ஒவ்வொருவரும் சுத்தஜலத்தையே உட்கொள்ளவேண்டுமென்னும் விதியை எடுத்துக்கொள்வோம். இத்தேசத்தில் ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் நல்ல கிணறு ஒன்றேனும் இருப்பதால் அவ்விதியை அனுசரிப்பது இத்தேசத்திலுள்ளவர்களுக்குச் சுலபமாக இருக்கிறது.

“அசுத்தமும் தூர்நாற்றமும் இல்லாத சுத்தமான காற்றை உட்கொள்ளவேண்டுமென்பது இன்னொரு விதி. எங்கள் தேசத்தில் ஒரு கிராமத்திலாவது அசுத்தக் கலப்

பில்லாத் காற்று இராதது. சில சமயங்களில் தூர்நாற்ற மும் வரும். ஆகையால் அந்த விதியை எப்படி அனுஷ்டிக்கக்கூடும்?”

நியாயாதிபதி “அப்படியானால் ஒரு வீட்டிலும் நல்ல காற்று இராதது. ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் காற்று சுத்தமாயிருப்பதற்காக எங்கள் மஹாராஜா சில சுகாதார விதிகளை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்” என்று சொல்ல இளவரசன் அவற்றைத் தெரிவிக்க வேண்டுமென்று கேட்டான். பின்பு நியாயாதிபதி “தினந்தோறும் வீடுகளுக்கும் தெருக்களையும் கூட்டி அங்குள்ள குப்பை, சாணம் முதலிய அசுத்தங்களை எடுத்து, கிராமத்திற்கு வெகு தூரத்திலுள்ள பள்ளங்களில் போட்டு அவற்றை எருவாக உபயோகிக்கும் வரையில் மேலே மண்ணைப்போட்டு மூடி வைக்கவேண்டுமென்பது ஒரு விதி. அவ்விதம் செய்யாமல் குப்பை முதலியவற்றை அங்கங்கே போட்டுவிடால் நாற்றமெடுத்துக் காற்றை அசுத்தமாக்கிவிடும். அதுவே வியாதிக்குக் காரணமாகும்” என்றான்.

இளவரசன்: -- “இது நல்ல சட்டந்தான். காற்று நன்றாயும் சுத்தமாயும் இருப்பதற்காக வேறு சட்டங்கள் உண்டா?”

நியாயாதிபதி:--“வீடு கட்டவேண்டிய விதத்தைப் பற்றிச் சில சட்டங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. என்னுடன் ஒரு கிராமத்திற்கு வந்தால் அவற்றைத் தெரிந்துகொள்ளலாம்”

இளவரசன் விரும்பினபடியால், நியாயாதிபதி அவனை ஓர் ஏழையின் வீட்டுக்கு அழைத்துக்கொண்டு போனான். அவ்வீடு மண்ணினாலும் நன்றாகச் சுட்ட செங்கல்வினாலும் கட்டப்பட்டிருந்தது. வீட்டின் முற்றம் தெருவின் மட்டத்திற்கு ஓரடி உயர்ந்திருந்தது.

நியாயாதிபதி “முற்றம் இம்மாதிரி உயர்ந்திருப்பது நல்லது; ஏனெனில் மழைக்காலத்திலும், வெள்ளக்காலத்

திலும், இவ்வீடு காய்ந்தேயிருக்கும். வீடு ஈரமாயிருந்தால் அங்கேயுள்ள காற்று அசுத்தம் அடைந்து வியாதியை உண்டாக்கும்” என்று சொன்னான்.

முற்றத்தின் ஒரு மூலையில் ஒரு கொட்டகையின்கீழ்ப் பல குதிரிகளில் தானியங்கள் வைக்கப்பட்டிருந்தன.

இளவரசன்:--“எங்கள் பக்கத்தில் ஜனங்கள் தானியங்களை வீட்டில் ஓர் அறைக்குள் வைப்பது வழக்கம். இங்கே ஏன் முற்றத்தில் வைத்திருக்கிறார்கள்?”

நியாயாதிபதி:--“தானியங்கள் வைத்திருக்கும் அறைகளில் ப்ளேக் என்னும் வியாதிக்குக் காரணமாயிருக்கிற எலிகளும் மூஞ்சூறுகளும் வருமாகையால் ஜனங்கள் அடிக்கடி பழகும் அறைகளில் தானியங்களை வைப்பதில்லை. அதற்காகவே தின்பண்டங்களின் துணுக்குக்களை அறைகளில் சிந்துகிறதும் இல்லை.”

முற்றத்தின் ஒரு மூலையில் வீட்டுக்காரர்களிருக்கும் அறையும் அதற்கு எதிரேயுள்ள மூலையில் மாட்டுக் கொட்டிலும் இருந்தன. இதைக் கவனித்த இளவரசன் “எங்கள் தேசத்தில் இரவில் ஆடுமாடுகளை வீட்டுக்குள் ஓர் அறையிலாவது தாழ்வாரத்திலாவது கட்டுவார்கள்; ஏன் அவைகளை இங்கே வெளியில் கட்டுகின்றனர்?” என்று கேட்க, நியாயாதிபதி “ஆடுமாடுகளை ஜனங்களிருக்குமிடத்தில் கட்டினால், அவைகள் நல்ல காற்றை உட்கொண்டு ஜனங்களுக்கு உபயோகமாக இருக்கும் காற்றை அசுத்தமாக்கிவிடும்.” என்றான்.

பிறகு அவர்கள் அந்த வீட்டில் ஜனங்கள் இருக்கும் அறைக்குள் சென்றார்கள். மழைக்காலத்திலும் ஈரமில்லாமலிருக்கும்படி அது முற்றத்திற்கு அரையடி உயர்ந்தும் விசாலமாகவும் இருந்தது. ஒரு பக்கத்தில் வாசற்படியும் மற்ற மூன்று பக்கங்களிலும் இரும்புச் சட்டங்களால் செய்த ஜன்னல்களும் இருந்தன.

நியாயாதிபதி “இந்த அறை இம்மாதிரியிருப்பதால் காற்றோட்டம் ஜாஸ்தியாயிருக்கும். ஜனங்கள் தூங்

கும்பொழுது அவர்கள் முச்சுவிலும் அசுத்தமான காற்று ஜன்னல் வழியாக வெளியேபோக நல்ல காற்று உள்ளே வரும். நாம் முச்சுவிலிங்காற்று அசுத்தமானதால் அது வெளியே போகாமல் அறைக்குள்ளேயே இருந்து மறுபடி நாம் காற்றை உட்கொள்ளும்பொழுது உள்ளே சென்றால் அதுவே அசௌக்கியத்தை உண்டுபண்ணும். ஜன்னல்களின் குறுக்கே இரும்புக்கம்பி போட்டிருப்பதால் காற்றும் வெளிச்சமும் தாராளமாய் வரும். அன்றியும் கம்பிகள் பலமாய்ப் பதிக்கப்பட்டிருப்பதால் திருடர்கள் பயமும் இராது. சௌக்கியமாயும் பலசாலிகளாயுமிருக்கவேண்டுமானால் எல்லாருக்கும் நல்ல வெளிச்சம் வேண்டும். இருட்டறைகளில் வேலைசெய்பவர்கள் எப்பொழுதும் வெளுத்தும், பலக்குறைவுள்ளவர்களாயும், விபாதிதயஸ்தர்களாயும் இருப்பார்கள்” என்று சொன்னான்.

வீட்டுக்கு வெளியே மெத்தைக்குப்போகும் படிக்கட்டைப் பார்த்து, இளவரசன் “இதனால் என்ன பிரயோஜனம்?” என்று கேட்க, நியாயாதிபதி “சாயங்காலவேளையில் மெத்தையில் உட்கார்ந்துகொண்டு குளிர்ச்சியாயும் சுத்தமாயுமிருக்கிற காற்றை அனுபவிப்பது இன்பமாயிருக்கும். அடிக்கடி படுக்கைகளை மெத்தையில் காயவைப்பதும் அவசியமான காரியம். அப்படிச் செய்யாவிட்டால் படுக்கும்போது விபர்வை படுக்கையிலேயே தங்கி நாற்றமெடுத்து விபாதியை உண்டாக்கும். சூரிய வெளிச்சமும் உஷ்ணமும் அசுத்தங்களையெல்லாம்போக்கிவிடும். ஆதலால் மெத்தை இருப்பது அவசியம்” என்று சொன்னான்.

இளவரசன்:—“வீடுகள் கட்டும் விதத்தைப்பற்றிய சட்டங்கள் எவையேனும் உண்டா?” என்று வினாவினான்.

நியாயாதிபதி “ஒருவன் வீடு கட்டவேண்டுமானால் முதலில் அவ்வூரிலுள்ள பஞ்சாயத்தாருக்கு அவன்

மனுப்பண்ணிக்கொண்டு தான் கட்டப்போகும் வீட்டின் மாதிரியைக் குறித்து அனுப்பவேண்டும். அது சரியாயிருந்தால் உத்தரவுகிடைக்கும். அவர்கள் உத்தரவின்றி ஒருவனும் வீடுகட்ட முடியாது.” என்று சொன்னான்.

பிறகு நியாயாதிபதி, இளவரசனை அந்தக் கிராமத்தில் வேறு பல வீடுகளுக்கும் அழைத்துப்போய்க் காட்டினான். அவையெல்லாம் நல்ல மாதிரியாகவும் சுத்தமாகவும் விசாலமாகவும் காற்றோட்டம் நிறைந்தும் இருந்தன. கிராமத்திலும் வீடுகளிலும் உள்ள காற்று சுத்தமாயும் நாற்றமில்லாமலும் இருந்தது.

இளவரசனோடிருந்த மந்திரி “வீடுகளெல்லாம் பழமையாகக் காணப்படவில்லை. ஏறக்குறைய 30 வருஷங்களுக்குள்ளாகவே கட்டப்பட்டிருக்கவேண்டும்” என்று சொல்ல,

நியாயாதிபதி “தாங்கள் சொல்வது உண்மையே. நான் 60 வருஷகாலமாய் இந்தப்பக்கத்தில் இருக்கிறேன். நான் சிறுபையனாயிருக்கும்பொழுது இப்படிப்பட்ட வீடுகள் இல்லை.

“இப்படிப்பட்ட சட்டங்களை மஹாராஜா ஏற்படுத்துவதற்கு முன் ஜனங்கள் தங்கள் இஷ்டப்படி வீடுகளைக் கட்டிவந்தார்கள். அவ்வீடுகளுக்கு ஜன்னல் இல்லாமையால் நல்ல காற்றும் வெளிச்சமும் உள்ளே வருவதற்கும் கெட்டகாற்று வெளியே போவதற்கும் மார்க்கமில்லாமல் இருந்தது. அநேக வீடுகளில் மாடுகட்டத் தகுந்த கொட்டிலும், தானியங்களை வைப்பதற்குத் தனியிடமும் இல்லை. அம்மாதிரி கட்டப்பட்ட வீடுகளில் ஜனங்கள் மாடுகளின் பக்கத்தில் ஒரே அறையில் தூங்குவார்கள். அதனால் காற்று அசுத்தமடையும். இவையெல்லாம் அசௌக்கியத்திற்குக் காரணமாயிருந்தன.

“மஹாராஜாவால் ஏற்படுத்தப்பட்ட விதிகள் எல்லாவற்றையும் மாற்றிவிட்டன. அவ்விதிகளை அனுசரிப்ப

தில் யாதொரு கஷ்டமும் இல்லை. நல்லமாதிரி வீடானாலும் கெட்டமாதிரி வீடானாலும் கட்டுவதற்கு ஆகும் செலவும் சிரமமும் ஒன்றே. விலையுயர்ந்த செங்கற்களால் கட்டப்பட்ட புராதன வீடுகளில் இருப்பதைப் பார்க்கிலும் அதிகச் செலவில்லாமல் மண்ணாற் கட்டப்பட்ட நல்ல வீடுகளிலிருப்பது மிகவும் நலம்” என்று சொன்னான்.

5. பாடம்

கோசுக்களும் வியாதிகளும்

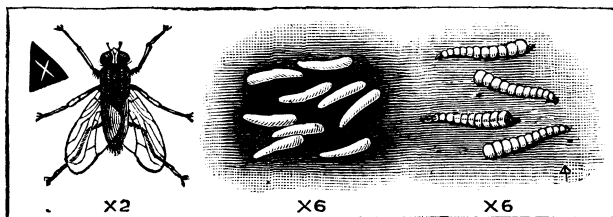
நியாயாதிபதி இளவரசனையும் மந்திரியையும் மறுநாள் வேறொரு கிராமத்துத் தெருக்களின் வழியே அழைத்துக்கொண்டு பலசரக்குக் கடைகளையும் காய்கள் விற்குமிடங்களையும் காட்டினான். ஒவ்வொரு பக்கத்திலும் தெருக்கள் குப்பையாவது சாணமாவது இல்லாமல் மிகவும் சுத்தமாயிருந்தன.

இளவரசன் நியாயாதிபதியைப் பார்த்து “இத்தெருக்களை இவ்வளவு நேர்த்தியாக வைத்துக்கொள்வதற்கு எவ்வளவோ கஷ்டப்பட்டிருக்கவேண்டுமே?” என்று கேட்டான்.

நியாயாதிபதி “கஷ்டம் சிறிதும் இல்லை. கிராமம் முழுவதும் தினந்தோறும் கூட்டப்படுவதால் ஒவ்வொருநாளும் எடுத்துக்கொண்டு போகவேண்டிய குப்பையும் சாணமும் கொஞ்சந்தானிருக்கும். அநேகநாள் கூட்டாமல் குப்பைகளை மூலைக்கு மூலை குவித்துவைத்தால்தான் அவற்றை எடுத்துப்போவது கஷ்டமாயிருக்கும்” என்று சொன்னான்.

இளவரசன்:—“நான் பார்த்துவந்த கிராமங்களில் எல்லாம் ஒரு விஷயம் கவனித்தேன். கோடைக்காலம்

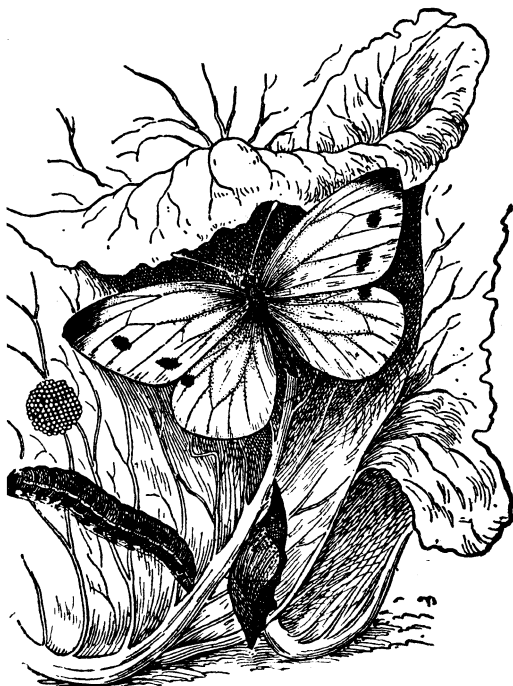
அநேகமாக முடிந்ததும் கொசு விசேஷமாயில்லை. எங்கள் தேசத்திலோ இக்காலத்தில் கொசுக்கள் கணக்கு வழக்கில்லாமல் மொய்த்துக்கொண்டிருக்கும். அவற்றின் உபத்திரவம் ஜனங்களால் பொறுக்கவேமுடியாது. கொசுக்கள் வருவதற்கு இது காலமாயிருந்தும் இந்த ஊர்களில்மாத்திரம் அவையில்லாமலிருப்பதற்குக் காரணம் என்ன?" என்று கேட்க,

நியாயாதிபதி:—“இத்தேசத்து வைத்திய நிபுணர்கள் கொசு உண்டாகும் விதத்தையும் அவைகள் உண்டாகாமல் இருப்பதற்கு வேண்டிய வழியையும் எல்லாருக்கும் கற்பித்திருக்கிறார்கள். பெண் கொசுவானது உலர்ந்தும் ஈரமாயுமிருக்கிற சாணத்தில் கும்பல் கும்பலாய் முட்டையிடும். கோடைக்காலத்தில் ஒவ்வொரு முட்டையிலிருந்தும் ஒவ்வொரு சிறிய புழு சீக்கிரத்தில் உண்டாகும். அது சாணத்திலேயே வளர்ந்து இரண்டொரு தினத்தில் கொசுவைப்போல் பருத்துவிடும்.

“பிறகு இப்புழுக்களின் தோல் வெடிக்க அவற்றிலிருந்து பெரிய கொசுக்கள் வெளியே வருகின்றன. பட்டுப்பூச்சிகளும் இம்மாதிரி புழுக்களிலிருந்துதான் உண்டாகின்றன. ஆனால், தாமதமாகும். பட்டுப்பூச்சிகள் பெரியவைகளாகவும், பார்க்கக் கூடியவைகளாகவுமிருப்பதால் இவ்விஷயத்தைக் கொசுக்களைக்காட்டிலும் அவைகளிடம் நன்றாகக் காணலாம்.

“சாணமும் குப்பையும் அங்குமிங்கும் கிடந்தால் அவற்றிலிருந்து கொசுக்கள் கணக்குவழக்கில்லாமல் உண்டாகும். ஆதலால் நாங்கள் சாணம் குப்பை முதலியவற்றைத் தினந்தோறும் வீட்டிலிருந்தும், கிராமங்களிலிருந்தும் எடுத்துக்கொண்டுபோய்த் தூரத்திலுள்ள வயல்களில் போட்டுக் கொசுக்கள் உண்டாகாதபடி அவற்றின்மேல் மண்ணைப்போட்டு மூடிவிடுகிறோம். பிறகு விவசாயிகள் வயல்களுக்கு எருவுக்காக எடுக்கும் வரையில் அவை அங்கேயேயிருக்கும்” என்று சொன்னான்.

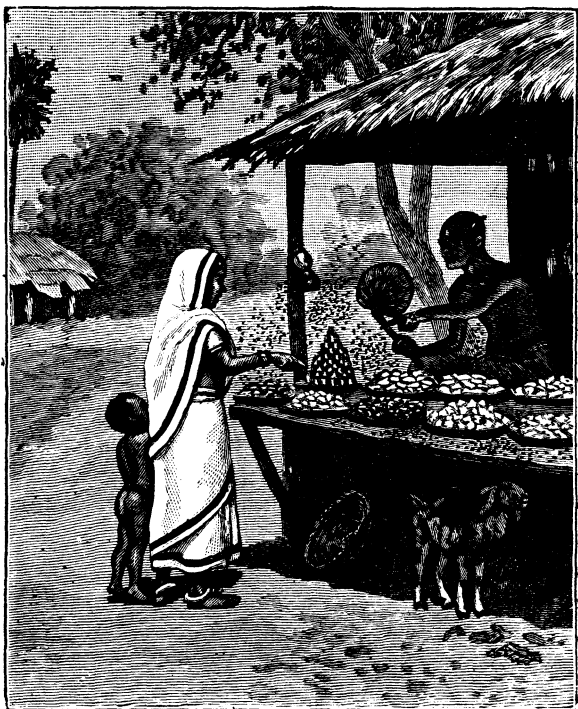

“கொசுக்கள் வேறிடத்திலும் உண்டாகின்றனவோ? என்று மந்திரி கேட்க, நியாயாதிபதி “அழுக்குஜல முள்ள ஈரத்தரையிலும் அவைகள் முட்டையிடுகின்றன. ஆதலால் இத்தேசத்தில் எந்தக் கிராமத்திலாவது சாக்கடையில்லாவிட்டால் ஒவ்வொரு வீட்டிலும் விழும் அழுக்கு ஜலத்தை ஒரு பாணையில் கொட்டிவைத்துப் பிறகு அதண்ணீரையெல்லாம் எடுத்துத் தூரத்திலுள்ள வயல்களில் கொட்டிவிடுகிறார்கள். இதனால் கொசுக்கள் உண்டாவதேயில்லை.” என்று உரைத்தான்.

“கொசுவில்லாமலிருப்பது பெரிய சௌகரியம்தான். கொசு சப்திக்கும்பொழுது சாப்பிட்டாலும், எழுதினாலும், படித்தாலும், மற்றெந்த வேலைசெய்தாலும் கஷ்டமாகத்தானிருக்கும்.” என்று இளவரசன் சொன்னான்.

நியாயாதிபதி “அதுமாத்திரமன்று; கொசு இல்லாமலிருப்பது தேகசௌக்கியத்திற்கு ஒரு பெரிய காரணம் என்றும் சொல்லலாம். கொசு மனிதர்களுக்குப் பயங்கரமான விரோதி. அது வியாதிகளுக்கு முக்கியமான காரணம். கொசுக்களானவை சாணம், குப்பை முதலியவற்றிலும் உட்காரும். நாம் உட்கொள்ளும் ஆகாரத்திலும் உட்காரும். சாணத்திலும், குப்பையிலும் வாந்திபேதி, சீதபேதி முதலிய அநேகவிதமான வியாதிகளுக்குக் காரணமாகிய கிருமிகள் இருக்கின்றன. கொசுக்கள் அப்படிப்பட்ட குப்பையில் உட்காரும் பொழுது அவைகளின் காவில் கிருமிகளோடுகூடிய குப்பை ஒட்டிக்கொள்ளும். இக்கொசுக்கள் ஆகாரத்தில் உட்கார்ந்து ஆகாரத்தையும் அசுத்தமாக்கிவிடுகின்றன. அந்த ஆகாரத்தை உட்கொள்வதனால் வியாதி உண்டாகின்றது.”

மந்திரி “தாங்கள் சொன்னது உண்மையே. இவற்றையெல்லாம் நான் பார்த்திருக்கிறேன். ஆனால், கொசுக்கள் இவ்வளவு வியாதிகளுக்குக் காரணம் என்பது

பது எனக்கு இதுவரையில் கொஞ்சமும் தெரியாது. எங்கள் தேசத்தில் பட்சணக்கடைகளில் கொசுக்கள் நிரம்பியிருக்கின்றன. அவைகள் பட்சணத்தில் கூட்டங் கூட்டமாய் உட்காரும். அவற்றின் கால்களி லுள்ள அழுக்கு பட்சணத்தில் ஒட்டிக்கொள்ளும். பட்சணத்தைச் சாப்பிடுகிறவன் அழுக்கையும் சாப்பிடு கிறான். ஆனால் அவன் கண்ணுக்கு அது தெரிய வில்லை. கொசுக்கள் இப்பொழுது சொன்னவற்றைத்

தவிர வேறு கெடுதிகள் செய்கின்றனவா? சொல்லவேண்டும்.” என்று கேட்டான்.

நியாயாதிபதி: “ஆமாம், ஒருவனுக்குச் சரீரத்தில் எங்கேயாவது புண்ணிருந்து அதில் ஈக்களும், கொசுக்களும் மொய்த்துப் பலவித அசுத்தங்களையும் சேர்க்குமாயின் அது ஆறுவது கஷ்டம்.

“தவிர, கண்வலி வந்தால் அக்கண்ணில் கொசு மொய்த்து அழுக்கைச் சேர்க்கும். அதனால் கண்வலியும், உஷ்ணமும், வீக்கமும் அதிகரிக்கும். அநேக சமயங்களில் புண் உண்டாய்ப் பார்வையையும் கெடுத்து விடுவதுண்டு.”

மந்திரி:—“கொசுக்கள் உண்டாவதற்குக் காரணம் இன்னதென்பதையும் பாம்புகள் புலிகள் ஆகிய இவற்றைக்காட்டிலும் அவைகள் ஜனங்களுக்கு விசேஷமான கெடுதியை உண்டாக்குகின்றன என்பதையும், உங்கள் கிராமங்களில் தெருக்களைத் தினந்தோறும் செவ்வையாகச் சுத்தப்படுத்துவதால் கொசுக்களே உண்டாவதற்கு வழியில்லையென்பதையும் இப்பொழுதுதான் நான் தெரிந்துகொண்டேன். அல்லாமலும் வீடுகளைச் சுத்தமாய் வைத்துக்கொண்டால் காற்று சுத்தமாயும் மூச்சுவிடத் தகுந்ததாயுமிருக்கிறதென்றும் அசுத்தமான காற்றானது இருமல், ஜலதோஷம், காசம், க்ஷயம் முதலிய பலவித வியாதிகளுக்குக் காரணம் என்றும், ஒரு கிராமத்தில் காற்று நன்றாயிருந்தால் அங்குள்ள ஜனங்களுக்கு அப்படிப்பட்ட வியாதிகள் வரக்காரணம் சிறிதுமில்லையென்றும் கண்டறிந்தேன்.”

நியாயாதிபதி:—“கண்ணோய், வாந்திபேதி, இருமல், சீதபேதி முதலியவற்றிற்குக் கொசுக்கள் காரணம். ஒரு கிராமம் சுத்தமாயும் கொசுக்களின் உபத்திரவமில்லாமலுமிருந்தால் அங்குள்ள ஜனங்களுக்கு அப்படிப்பட்ட வியாதிகள் வரமாட்டா.”

இளவரசன்:—“ஐயோ! எங்கள் தேசத்தில் இப்படிப்பட்ட வியாதிகள் வெகு சாதாரணமாயிருக்கின்றனவே. ஜனங்கள் அவற்றிற்குக் காரணம் தலைவிதியென்றும் அவற்றினின்றும் தப்புவது அசாத்தியமென்றும் சொல்லுகிறார்களே. தெருவில் கிடக்கிற சாணம், குப்பை முதலியவை அவ்வியாதிகளுக்குக் காரணம் என்று அவர்கள் தெரிந்துகொள்ளவில்லையே.”

நியாயாதிபதி:— “இத்தேசத்திலும் முற்காலத்தில் ஜனங்கள் அப்படியேதான் சொல்லிவந்தார்கள். ஆனால் அக்காலத்தில் பாடசாலைகளில்லை. இப்பொழுது ஒவ்வொரு சிறுவனும் பள்ளிக்கூடத்தை விடுவதற்குமுன் தேகசௌக்கியத்திற்குரிய சாதாரண விதிகளைத் தெரிந்துகொண்டானாவென்று கவனித்துவருகிறார்கள். அவனுக்குச் சாதாரணமாயுள்ள வியாதிகளுக்கு முக்கிய காரணங்களும் அவற்றின் பரிகாரங்களும் நன்றாய்த் தெரியும். ஆதலால் அவன் பெரியவனாகும்பொழுது பலசாலியாயும் சௌக்கியமாயுமிருக்கிறான்” என்றான்.

6. பாடம்

ஜ்வரத்தைப்போக்கும் வகை

கொசுக்கள் அநேக வியாதிகளுக்குக் காரணம் என்றும், வீடுகளையும், நகரங்களையும், கிராமங்களையும், சுத்தமாய் வைத்துக்கொள்வதே கொசுக்களை வரவொட்டாமல் தடுப்பதற்கு வழியென்றும், நியாயாதிபதி இளவரசனுக்குச் சொன்னாரென்று முன்பாடத்தில் படித்தீர்கள். இளவரசன் அன்று முழுவதும், வெகுதூரம் நடந்தும் குதிரை ஸவாரிசெய்தும் வந்தமையால் வீட்டுக்குப் போனவுடன் நன்றாய்த் தூங்கினான். காற்று சுத்தமா

யும் சுகமாயுமிருந்தது. வீடு தூர்நாற்றமின்றியுமிருந்தது. தூக்கத்தைக் கெடுக்க அங்கே கொசுக்களும் இல்லை.

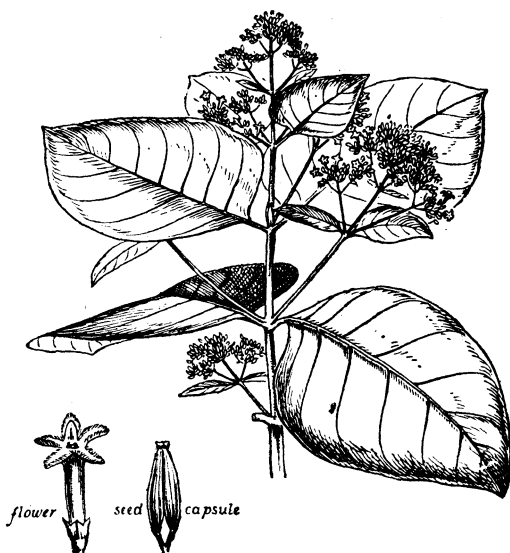
மறுநாட் காலைபில் போஜனம் ஆனபிறகு இளவரசன் நியாயாதிபதியை நோக்கி, “எங்கள் தேசத்து ஜனங்கள் இக்காலத்தில் விஷஜ்வரத்தால் மிகவும் துன்பப்படுவார்கள். அநேகர் இறந்துபோவதுமுண்டு. இத்தேசத்தில் சீதோஷ்ணமும், பருவங்களும் எங்கள் தேசத்தில் இருப்பதுபோலவே இருக்கின்றன. இங்கே ஜனங்கள் விஷஜ்வரத்தால் இறந்துபோகிறார்களா? அல்லது மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்களா?” என்று கேட்டான்.

நியாயாதிபதி:—“விஷஜ்வரத்தைத் தடுக்கக்கூடிய குவைனா என்னும் மருந்தொன்று உண்டு. அது தெரிந்திராவிட்டால் இத்தேசத்திலும் ஜனங்கள் விஷஜ்வரத்தால் மிகவும் துன்பப்படுவார்கள். பலர் இறந்துபோகவும் கூடும். குவைனாவை ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் கிரமமான ஒரேவிலைக்கு விற்கும்படி மஹாராஜா கட்டளையிட்டிருக்கிறார்” என்று சொன்னான்.

மந்திரி “எங்கள் நாட்டிலும் நாங்கள் குவைனாவை உபயோகிப்பதுண்டு. அது வெள்ளைப்பொடியாயிருக்கும். ஆனால் அது இன்ன இடத்தில் உண்டாகிறதென்றும் இன்னவிதமாகச் செய்யப்படுகிறதென்றும் எனக்குத் தெரியாது. தாங்கள் தயவுசெய்து சொல்லக்கூடுமா?” என்று கேட்டான்.

நியாயாதிபதி “சிங்கொனா என்னும் ஒருவகை மரத்தின் பட்டையிலிருந்து, குவைனா செய்யப்படுகிறது. முற்காலத்தில் சிங்கொனாமரம் தென் அமெரிக்காவில் உள்ள பெரு என்னும் தேசத்தில்மட்டு மிருந்ததனால் அம்மருந்து அதிக விலையுள்ளதாயிருந்தது. அத்தேசம் அதிக தூரத்திலுள்ளதால் அங்கிருந்து சிங்கொனாபட்டையைக் கடல்வழியாகவும், தரைவழியாகவும் கொண்

டுவர அதிகமான பணச்செலவாகும். ஆதலால், மாட்
சிமைபொருந்திய விக்டோரியா மஹாராணியாரவர்கள்
சிங்கொமைரத்தின் கன்றுகளை, பெருவிலிருந்து கொண்
டுவந்து இந்தியாவில் மலைப்பிரதேசத்திலுள்ள காடுகளில்
பயிரிடவேண்டுமென்று மிக்க கருணையோடு உத்தரவு
செய்தார்கள். பெரு முபற்சியினால் அவ்வாறே பயி
ரிடப்பட்டது.

“புத்திசாலியான எங்கள் அரசர் அம்மாங்களில் சில
வற்றை இத்தேசத்தில் மலைப்பக்கங்களிலுள்ள பெரிய
தோட்டங்களில் பயிரிடச் செய்திருக்கிறார். இம்மரத்
தின் பட்டைகளிலிருந்து குவைனுவை எடுத்து ராஜதா
னிக்குக் கொண்டுவருகிறார்கள். பிறகு அங்குள்ள யந்
திரங்களினால் மாத்திரைகள் செய்யப்படுகின்றன. இத
னால் குவைனுவின் விலை குறைந்துவிட்டது. பாம
ஏழைகூட விஷஜ்வரத்தினால் கஷ்டப்படாமலிருப்பதற்

காகத் தனக்கும் தன் குடும்பத்திற்கும் வேண்டிய குவைனுவை வாங்கி வைத்துக்கொள்ளுகிறான்” என்று சொன்னான்.

இளவரசன்:—“குவைனுவானது ஜ்வரத்தைப் போக் கடிக்குமென்று எங்கள் தேசத்திலுள்ள ஜனங்களுக்குத் தெரிந்திருந்தும் ஜ்வரத்தினால் எவ்வளவு கஷ்டப்பட்டாலும் அநேகர் அதை உபயோகிப்பதில்லை.”

நியாயாதிபதி:—“உங்கள் ஜனங்கள் ஜ்வரத்தினால் வருத்தப்படும்பொழுது குவைனுவை ஏன் சாப்பிடுகிற தில்லை?”

இளவரசன்:—“குவைனா உஷ்ணமான மருந்தென்றும், ஜ்வரத்தினால் சரீரம் உஷ்ணப்பட்டிருக்கையில் அதைச் சாப்பிடுவது நல்லதன்றென்றும் அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள்.”

நியாயாதிபதி:—“குவைனா உஷ்ணத்தை உண்டாக்கும் மருந்தென்றும், ஆதலால் ஜ்வரம் அடிக்கும் பொழுது அதைச் சாப்பிடக்கூடாதென்றும் சொல்வது மூடத்தனம். குவைனா உஷ்ணத்தைக் கொடுக்கும் மருந்தன்று. அப்படியிருந்தாலும் நிச்சயமாய் அது ஜ்வரத்தை நீக்கிவிடுமென்று தெரியும்பொழுது அதைச் சாப்பிடுவதனால் கெடுதி என்ன? விஷஜ்வரம் குவைனா வைக்காட்டிலும் அதிகமான உஷ்ணத்தையும் துன்பத்தையும் உண்டுபண்ணுமே.”

இளவரசன்:—“பாலில்லாமல் குவைனுவைச் சாப்பிடக்கூடாதென்று எங்கள் தேசத்து ஜனங்கள் நினைக்கிறார்கள். ஆதலால், பால் கிடைக்காவிட்டால் அவர்கள் குவைனா சாப்பிடுவதில்லை.”

நியாயாதிபதி:—“ஜ்வரம் அடிக்கிறவன் பால் சாப்பிடுவது நல்லதுதான். அது ஆகாரமாயும் தீர்த்தமாயும் உபயோகப்படுகிறது. இருந்தாலும் பால் கிடைக்காவிட்டால் அவன் ஜ்வரத்தை நீக்கிக்கொள்வதற்காகக்

மாக்கமில்லன் கம்பெனியார் பதி

புதிய தமிழ்ப் புஸ்தகம்

இவை மிகவும் ஸுலபமான நடையில் எ
தோடு ஒவ்வொன்றிலும் நீதிகளைப், போதி
கதைகள் பல அடங்கியுள்ளன.

1. பால நீதி போதம்.—

ஈஸாப் என்பவ ரியற்றிய சுற்பித கதைக
பெயர்ப்பு

2. தீர்ப்பாக் கதைகள்.—

ஆங்கில பாஷையில் உள்ள 'Tales f
என்பதன் மொழிபெயர்ப்பு

3. அபூர்வ கதைகள்.—

கிரிம் என்பவர் ஆங்கிலத்தில் எழுதிய
வற்றின் மொழிபெயர்ப்பு

4. இளமையும் ஒழுக்கமும் அல்லது இர கள்.—

ஆங்கில பாஷையில் உள்ள 'Histor
ford and Merton' என்னும்
போன்றது

பல படங்கள் அடங்கிய கதா வாசக

1. பால சிகைஷ

2. முதலாவது கதா வாசக புஸ்தகம்

3. இரண்டாம் கதா வாசக புஸ்தகம்

4. மூன்றாம் கதா வாசக புஸ்தகம்

5. நான்காம் கதா வாசக புஸ்தகம்

6. ஐந்தாம் கதா வாசக புஸ்தகம்

சென்னபட்டணத்திலுள்ள மாக்கமில்லன்

விலக்குக் கிடைக்கும்